Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Izgonirii lui Adam din Rai

Vă învăluiesc în duhul binecuvântărilor de sus, fiilor de la izvorul Meu de cuvânt, și împart prin voi aceasta și peste cei ce sunt prin iubire sfântă popor al cuvântului Meu, că iată, trebuie să fie ascultare ca să fie iubire, iar iubirea poate, fiilor, poate ca Dumnezeu și de la Dumnezeu. O, trebuie iubire între frați, căci ea aduce putere și voință sfântă, și acestea atrag binecuvântarea lui Dumnezeu între frați.

Fiilor, fiilor, vă întăresc, vă dau iubire din cer, vă dau pe cei din cer în ajutor, că iată, începe vremea postului mare. Iubirea cea pentru Mine, mila de suferința Mea pentru plata păcatelor omului, acestea vă vor sprijini, vă vor hrăni puterea și voința și veți trece ușor cu Domnul spre praznicul de înviere, iar viața cea sfântă prinde aripi noi prin rugăciunea cea cu post, și duhurile rele se topesc, se duc, căci trebuie să le biruim, fiilor.

E țara Mea română sub apăsare, iar fiii români au nevoie de dragoste, de îndreptare sfântă, că Mă uit și Mă doare, și trebuie să sprijinim ridicarea spre pace, spre lumină, spre pază din cer, spre alungarea întunericului din țara Mea de venire de la Tatăl în acest timp. Așadar așezăm spre Tatăl cerere sfântă, cu rugăciune și cu post plăcute de cer, ca să sprijinim lucrarea păcii, a biruinței, a nădejdii sfinte, și să vină de la Tatăl înțelepciune pentru cârmuirea cea bună, cea curată peste neamul român, fiilor, iar duhul cel potrivnic să slăbească și să se tragă în lături și să dea loc binecuvântărilor de sus peste țară, că Eu vă am pe voi pe această vatră și Mă ajut cu voi pentru ea, pentru vreme dulce peste ea, fiilor.

Voiesc să înțelepțesc neamul cel creștinesc al poporului român și să revărs prin el dragostea de Dumnezeu și dor de calea cea de sus și peste cei ce nu sunt de partea dreptei credințe în acest neam. O, trebuie să se vadă lumina cea care arată credința cea dreaptă, fiilor, și de aceea trebuie pregătire pentru ca să lucreze lumina peste oameni, că iată, am zidit omul, măi fiilor, l-am zidit să Mă mângâi cu el, să pun peste el chipul Meu, și apoi asemănarea Mea s-o pun prin ascultarea lui de Mine, căci trebuia să-l ajut, să-l veghez mereu, să lucrez cu el trebuia. El însă i-a spus femeii lui taina lui Dumnezeu și s-a ivit apoi duhul dezbinării între om și Dumnezeu și a stricat pacea dintre noi acest duh, și a rămas peste oameni apoi duhul dezbinării și n-a mai dorit omul să facă voia Mea. O, cine nu știe să înțeleagă și să țină ocrotite tainele lui Dumnezeu, acela le dă pe jos, și vine apoi voia omului, care strică voia lui Dumnezeu. Că iată, și spre venirea Mea cea de acum au tras mulți din cei ce n-au înțeles pe Domnul, și nici n-au dat să învețe bine aceasta, din pricina duhului și a vederii de sine n-au dat să învețe de la Dumnezeu, pe Domnul în ei și cu ei, o, și mulți au venit să fiu Eu voia lor, și nicicum să aleagă ei să facă ei voia Mea, și au făcut și aceștia ca și Adam, care n-a înțeles pe Domnul ca să-L păstreze de Dumnezeu al său peste el și să-I ocrotească tainele.

O, nu pot să aștept de la om să-Mi fie sprijin, căci omul așteaptă Eu să-l sprijin pe el și să-i fac voia pentru care-Mi cere în rugăciunile lui, și de aceea acum două mii de ani am lăsat învățătura peste ucenicii care Mă urmau cu lepădare de sine și le-am dat dreptar cum să se roage Tatălui și ce să-I ceară: împărăția Lui în ei, pâine, iertare și pază sfântă, dar făcând ei voia Tatălui, ca și în cer voia aceasta, iar Tatăl, Care vede în taină, știe ce să le dea, de vreme ce are grijă.

O, fiilor, dureri și lacrimi și-a agonisit omul cel din rai dacă nu a ascultat așa cum l-am povățuit să trăiască în rai. El însă s-a alipit de femeie și a părăsit iubirea de Dumnezeu și a rămas fără iubire și n-a mai putut nimic bun fără ea. O, creștine, nu te despărți de Domnul prin păcat,

prin neascultare de cuvântul Său, care vine să te păstorească și să te ocrotească. Vei avea nevoie de bunătatea Mea când neascultarea ta te va durea.

O, fiilor, lipsa fricii de Dumnezeu îl aduce pe om să facă cele potrivnice vieții lui, și sunt două feluri de frică de Dumnezeu, iar una din ele îl îndeamnă pe om să fugă de Domnul, să se ascundă de lumina cea călăuzitoare. Chiar și cei ce-Mi înțeleg slava și puterea și Ființa Mea, chiar și din ei nu aleg aplecarea ca să Mă pot descoperi lor și să-Mi dea sprijin apoi, că am nevoie să Mă sprijin cu omul pe pământ cu tainele Mele, și-Mi trebuie vrednicie în el pentru Mine. O, nici cei cu care am umblat acum două mii de ani, ucenicii Mei călători cu Mine, nici ei n-au putut vedea pe cele tăinuite ale Ființei Mele, dar M-am descoperit la trei dintre ei, cu care Tatăl a grăit și M-a mărturisit Fiu al Său, iar cei care au aflat aceasta de la ei, aceia au crezut sau nu, iar cei ce cred tainele cele mărturisite despre Mine sunt cei fără de vicleșug cu inima lor și sunt rari aceștia și Mă bucur nespus de ei, o, și cum să nu Mă bucur de cel ce înțelege ceea ce nu înțeleg cei mulți?

O, ochii omului sunt ca și el, păcătoși, trupești, nu sunt duhovnicești ca să vadă tainele lui Dumnezeu și să le înțeleagă. Nu-L vedeau în Mine pe Dumnezeu cei ce Mă loveau, dar ucenicii și ucenițele Mele știau de la Tatăl și de la Duhul Sfânt cine sunt, și știau de la iubirea lor de Mine și plângeau pentru Mine. O, cum să Mă fi plâns pe Mine cei ce nu aveau iubire pentru Mine pentru că aveau pentru ei? Aceia se bucurau de necazul Meu și Mă blestemau, ca să nu le mai aduc de știre starea lor cea fără Dumnezeu.

O, este nevoie de rugăciune dulce și vie ca să vină Domnul pe pământ lumină a oamenilor, măi fiilor, că nu este pe pământ lumină, ci numai păcat este peste tot. O, aveți grijă de puterea rugăciunii, căci postul este puterea ei, și întăriți-Mi voi poporul spre dragostea aceasta și spre dorul de pace de la Domnul peste voi și peste țară, fiilor plăpânzi, că multe usturimi trec prin inimioarele voastre și vă brăzdează adânc ființa și rămâneți cu rane peste rane, ca și Mine, o, fiilor. Vă văd căutând spre cei care v-ar putea întări și mângâia în dureri, dar simțirea duhului e slabă de tot în cei fără de daruri duhovnicești lucrătoare pentru Mine, și din care ați lua voi putere pentru lucrul Meu cu voi, că e mult lucru de lucrat pentru viața creștinului care a venit spre Mine, și care ar fi fost să ne fie sprijin, fiilor, Mie și vouă. O, așa am fost și Eu, căutam mereu îndurerat după cel care să Mă aibă pe Mine și nu pe sine înăuntrul său, o, și rămâneam mereu cu lacrimă pe pământ, și tot așa și în cer rămân când Mă uit pe pământ, și Mi-e tare milă și de voi, ca și de Mine Mi-e milă, căci omul care vine după Mine se are pe sine în el și nu-Mi poate da alin, de vreme ce el are atâtea așteptări de la Mine pentru el. O, așa am pățit și cu omul cel zidit de mâna Mea ca să Mă mângâi cu el și de la el. El însă nu și-a păstrat credincioșia, și apoi s-a ascuns de Mine și nu Mi-a mai fost credincios și milos.

Unii au duhul simțitor și văd cum Eu v-am dat și v-am pregătit o viață atât de dulce, atât de scumpă cu Mine când îi simt dulceața, iar alții n-au simțit și nu simt aceasta cu bucurie, din pricina neascultării nu simt, și de la ea a nemulțumirii lor, fiilor. O, viața voastră cu Mine e măreață, e frumoasă, numai să aibă vederea ei cei ce vin spre ea, și aceasta poate zidi o inimă curată în ei, și aplecarea îi poate ajuta așa, iubirea, fiilor, și bucuria de frați.

Fiilor, fiilor, prin felurimea darurilor duhovnicești vă pot fi de ajutor pentru Mine cei apropiați vouă, și care ar fi să fie puterea voastră cea pentru Dumnezeu, că mulți dau să creadă că voi aveți putere, dar Eu iar și iar le spun la toți că voi sunteți cei mai plăpânzi, cei mai slăbiți, cei mai duruți. O, am crezut și Eu că sunt tare, dar eram Cel mai îndurerat, tare pentru dureri, și de aceea am spus: *«milă voiesc»*, o, și tot așa sunt și azi și caut milă și plâng prin cuvânt.

O, ce voi face cu cei ce aud și nu cred și nu împlinesc cuvântul Meu cel de azi? Această jale a Mea e mare, și hai să cerem la Tatăl să descopere lumii venirea Mea după om, fiilor, că iată, omul cel căzut din rai aduce rugăciune Mie, și oamenilor de pe pământ, Mie pentru înțelepciune peste oameni, iar lor credință cu dor pentru ascultare de duhul vieții, și apoi iubire sfântă în ei, și aceasta spre mângâierea lui, a celui ce a greșit lui Dumnezeu în rai, o, fiilor.

— Eu, Doamne, eu sunt cel greșit. Am greșit în rai, am greșit, și n-am fost în stare să Te cuprind și să-Ți spun să mă ierți și să mă păstrezi pentru Tine și să nu mă depărtezi. M-am ascuns de Tine după ce mi-a slăbit credincioșia pe care trebuia să Ți-o închin, ba am dorit să fiu mare, să fiu eu, și m-am supus semeției prin dorire de sine, și apoi am greșit și am căzut prin femeie, căci i-am spus ei taina mea cu Tine, taina inimii mele între mine și Tine, Doamne, iar ea a căzut ispitei din pricina doririi, care l-a înființat pe ispititor, de a venit apoi în fața ei îndemnând-o să-și asculte dorirea, și așa am căzut unul prin altul, și de atunci această neputință stăpânește peste toți oamenii, că abia, abia ai mai găsit Tu între oameni prin vreme pe cei care Te-au cunoscut înțelegându-Te prin făpturi și Te-au descoperit prin credință și prin iubire apoi, iar eu sunt cel îndurerat pentru fiecare om, și am de la Tine mângâiere în durerea mea, Bunul meu Făcător, și dau să grăiesc poporului cuvântului Tău cuvânt de veghe, Doamne.

O, măi popor binecuvântat și așezat să fii al Domnului pe pământ în vremea aceasta de milă de sus, o, fiilor credincioși, să nu vă trebuiască nimic, decât credință neclătinată, și prin ea să puteți pentru Domnul și pentru mulți și tot mai mulți, căci cei ce-și leapădă credința sunt cei ce nu ascultă, așa cum eu n-am ascultat de Făcătorul meu, de Domnul meu și al vostru. O, fiți mulțumiți cu viața cea dulce în care Domnul v-a așezat să fiți și să-I lucrați Lui prin daruri duhovnicești, și fie-vă milă de toți cei care s-au născut pe pământ, că toți vă așteaptă, toți, ca să le ieșiți în cale spre învierea lor, căci tainică este această taină a învierii, dar dacă ochii omului sunt păcătoși ca și el, o, trebuie el să vină spre credință, căci credința nu-l lasă să-L piardă pe Domnul Cel înviat, și Care pentru fiecare om a înviat, dacă omul crede și slujește vieții și învierii.

Mai am să vă rog să vă feriți de duhul dezbinării, că vai de cei ce se nasc cu această meteahnă cu care intră printre cei uniți prin așezarea Domnului de peste ei! Duhul dezbinării m-a despărțit de Domnul în rai, căci a lucrat și a putut, din pricina semeției mele, a nemulțumirii de cât m-a făcut Domnul să fiu, de aceea a putut. Vă spun vouă să știți să cunoașteți lucrul cel rău al celor ce dezbină din obișnuință, din firea lor, din prostie, din nestatură, din neascultare, și să depărtați și să vă depărtați de acest duh, care dă să vă depărteze pe unii de alții și să nu mai fiți biserica lui Hristos prin unire cu El. O, nici unul din voi nu vă ridicați să zidiți ură, răceală de frați în inimi de la unii la alții, iar dacă cineva are această meteahnă nu stați în calea tăvălugului, ci ascundeți-vă de acest duh, ca să rămâneți cu Domnul și să nu fiți trași de ispititorul, așa cum eu am păcătuit în rai. Eu am greșit așa, iar voi aduceți-vă aminte acum de pilda cu năpârca, a cărei limbi a împărțit dezbinare și a câștigat de partea ei lupta cea murdară.

O, fii ai bisericii lui Hristos, feriți-vă de duhul dezbinării! Auziți?

Iar Tu, Doamne, spune-le lor să fie struguraș copți, spune-le să fie vase pline de iubirea Ta, nu pe jumătate, și spune-le lor de darurile duhovnicești, prin care ei, Doamne, se dovedesc ai Tăi. Amin.

— Da, fiilor, Eu, Domnul, sunt Cel ce știu durerea, știu cum s-a născut ea, căci prin neascultarea omului s-a născut. Voiesc ca voi să nu fiți fără bucurii, că durerea e grea de purtat. Fiți vase pline de Dumnezeu și de cunoștința de Dumnezeu, fiți vinul cel bun, și vasul plin cu vin să fie, căci pe jumătate se asprește vinul, se face oțet în vas și vă oțetește purtarea și vă asprește inima și vă loviți prin cuvinte și vă răciți frăția, și nu așa, o, fiilor. O, fiți struguraș copți, împliniți, căci strugurii neîmpliniți cu coacerea sunt acri, fiilor. Vă învăț să postiți frumos, frumos. Ca în cer să lucrați rugăciunea și postul, și aceste binefaceri să prindă rod, să știm cum să le lucrăm frumos, fiilor.

Fiți dulci la inimă și la cuvânt, și curați prin acestea, fiilor, iar viața să vă fie trează și vie și caldă, și toate vă vor ajuta în vremea postului, și vom întâmpina praznicul Învierii cu rugăciune către Tatăl pentru învierea lumii, o, fiilor.

Vă așez cu binecuvântare Eu Însumi pe calea rugăciunii cu post lângă ea. Vă îmbrac în iubirea Mea, care poate pentru voi și în voi. Nu vă temeți de neputințe. Fiți vase pline, pline de Dumnezeu, fiți struguraș copți, și nimic pe jumătate să nu fiți în lucrul vostru cu Mine.

Eu vă mângâi cu cuvântul Scripturii și vă spun: *«Râvniți cu multul, fiilor, râvniți la darurile duhovnicești»*, și prin lucrul lor din voi fiți ai Mei, fiți lucrători cu Mine, fiți sprijinul Meu, o, fiilor. Amin, amin, amin.

05/18-02-2018